

ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ.

(τέλος).

Φανερον εἶνε ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων βάσεων οὐχὶ τὰ ἔξοδα, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα μόνον ὑπόκεινται εἰς τὴν θέλησιν τοῦ κυβερνῶντος τὸν οἶκον. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν διὰ μόνης τῆς θελήσεώς μας δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν, ἀλλὰ νὰ περιορίσωμεν, οὐδὲν εἰσοδήμα ὅμως δυνάμεθα δι' αὐτῆς νὰ προκαλέσωμεν. Ἐντεῦθεν προκύπτει τὸ κυριώτερον ἀξίωμα τῆς ἀληθοῦς πλουτολογίας, ἥτοι ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν: Κατὰ τί πρέπει νὰ ρυθμίζονται αἱ δαπάναι;

— Κατὰ τὰς ἀνάγκας· ἤθελον εἶπη οἱ πλείστοι, ὡς συνήθως καὶ ἐν τῇ πράξει κάμνουσι καὶ πάντοτε ναυαγοῦσι. Μέχρι τινὸς σημείου καὶ τὰ ἔξοδά μας ἀκόμη δὲν ἔχομεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὰς ἀνάγκας μας πάντοτε, ἐν ᾧ τὰ ἔξοδα εἶνε ὁ ἀκίνητος παράγων ἐν τῷ ὑπολογισμῷ. Τὸ μόνον ἄρα ὀρθὸν εἶνε νὰ εἴπωμεν: αἱ ἀνάγκαι καὶ μετ' αὐτῶν τὰ ἔξοδα πρέπει νὰ ρυθμίζονται κατὰ τὰ ἔξοδα. Ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀνάγκαις αὐταῖς ὑπάρχει μέρος τι ἀκίνητον, ὅπερ ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει πρέπει νὰ καλυφθῆ· ἀλλ' ὁ παράγων οὗτος δὲν ἔχει πολλὴν σημασίαν διὰ τὸν οἰκιακὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν γραμμῶν τούτων, διότι αὐτὸς ἀποτελεῖ μόνον τὰ εἰς μόνην τὴν διατήρησιν τοῦ σώματος ἀπαιτούμενα ἔξοδα, τὰ ὑποῖα ὅταν τις δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ, εἶνε ἴναγκασμένος ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης, ἐκτὸς ἂν ἄλλοι τὸν διατηρῶσι.

Ἀφ' οὗ ὅμως ἀπᾶξ ὀρισθῆ τὸ ποσόν, ὅπερ μέλλει νὰ λαμβάνῃ καθ' ἑβδομάδα ἢ κατὰ μῆνα ἢ οἰκοδέσποινα διὰ τὰς οἰκιακὰς χρείας, τότε ἀνατίθενται συγχρόνως εἰς αὐτὴν καθήκοντα, ὧν πρῶτον εἶνε νὰ ἐξεύρῃ πόσον μέρος ἐκ τῶν ὑπο τὴν διάθεσιν τῆς χρημάτων δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ δι' ἐκάστην ὀρισμένην δαπάνην. Νομίζω ὅτι δὲν ἀπατώμαι, ἰσχυρίζομενος ὅτι ἀκριβῶς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐπικρατοῦσιν αἱ μεγαλειότητες πλάναι, διότι οἱ περισσότεροι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς καλοὺς οἰκονομολόγους, φθάνει μόνον νὰ ἐξοδεύωσιν ἐφ' ὅσον ἔχουσι χρήματα καὶ, ὅταν λείπωσι ταῦτα, ν' ἀναβάλλωσιν ἐπιβαλλομένην τινὰ δαπάνην ἕως ὅτου ἔλθωσιν εἰς χεῖράς των χρήματα, μὴ σκεπτόμενοι ὅτι πιθανὸν ἀργότερα νὰ γίνῃ χρεία συγχρόνου προμηθείας ἀναγκαϊοτέρων πραγμάτων· ὑπάρχουσι μάλιστα καὶ ἄνθρωποι ἀγοράζοντες διάφορα πράγματα, χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδὲ ὅλον τὸ πρὸς ἀγορὰν αὐτῶν ἀπαιτούμενον ποσόν· ὡς πρὸς ζημίαν των γνωρίζουσι τοῦτο ἅπαντες οἱ ἔμποροι, οἱ χειρῶνακτες καὶ ἐν γένει οἱ χάριν χρημάτων ἐργαζόμενοι. Ὅσον ἄγονον εἶνε διὰ τὸν πιστωτὴν ἀντὶ τῶν χρημάτων ἢ τοῦ ἰσοτίμου τῆς ἐργασίας του νὰ ἔχη ἐν τῷ βιβλίῳ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου του, ἄλλο τόσον καταστρεπτικώτερον εἶνε διὰ τοῦτον, ἀδιάφορον ἂν αἰσθάνεται ἢ μὴ τὸ βᾶρος τῶν χρεῶν του, νὰ ἔχη πράγματα ὑπὸ τὴν κατοχὴν του, ἐπὶ πιστώσει ἀγορασθέντα· διότι ἐντεῦθεν εὐκόλως περιπίπτει εἰς τὴν ἀπάτην, νομίζων ὅτι τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἀνήκει ἀκόμη εἰς αὐτὸν καὶ κατ' ἀρέσκειαν δύναται νὰ τὸ διαθέσῃ ὅπουδῆποτε. Ὅταν ἀγοράσω ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων ἐπὶ πιστώσει καὶ φορέσω αὐτά, δὲν φέρω πλέον ἰδικὸν μου κτήμα εἰς τοὺς πόδας, ἀλλὰ τὸ τοῦ ὑποδηματοποιῦ, ἢ ἐκ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ μου ὑπαρχόντων χρημάτων δεκαπέντε δραχμαί, τὸ ἀντίτιμον δηλαδὴ τῶν ὑποδημάτων μου, ἀνήκουσιν εἰς αὐτόν, χωρὶς οὐδὲ λεπτόν πλέον ἐξ αὐτῶν νὰ ἴηε ἰδικὸν μου. Διὰ τοῦτο καὶ πᾶσα διὰ τὴν οἰκογένειαν ἐπὶ πιστώσει ἀγορὰ τότε μόνον

δὲν δύναται νὰ ἔχη δυσαρέστους συνεπείας, ὅταν ἀμέσως σημειώνεται τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν καὶ συνεχῶς παραβάλλεται τὸ μέγεθος τοῦ λογαριασμοῦ πρὸς τὰ ἔξοδα, πρὶν γίνωσι καὶ ἄλλαι δαπάναι.

Ἐφ' ὅσον διαφόρους σχέσεις καὶ ἀν ζῶσιν αἱ εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀριθμούμεναι ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, πάλιν ὅμως ὅλαι ὑπόκεινται εἰς ὀρισμένους νόμους, οἵτινες καὶ τοὺς μᾶλλον αὐθαίρετους τρόπους τοῦ βίου ρυθμίζουσι. Καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν λίαν λυσίτελές εἶνε καθ' ἕκαστον ἔτος νὰ ὑπολογίζωνται αἱ γενόμεναι δαπάναι καὶ νὰ ἐξευρεθῆ ὁ μέσος ἔρος τῶν καθ' ἕκαστα ἐξόδων ἀναλόγως πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ εἰσοδήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρέπον εἶνε νὰ τεθῶσιν ὅροι τινὲς γενικοί, ἰσχύοντες διὰ μίαν τινὰ τάξιν οἰκογενειῶν, ὧν ἡ παράβασις ἐν τῇ πράξει πάντοτε ἐπιφέρει βλάβην. Ἐν πρώτοις ἄς διαίρσωμεν τὸ διαθέσιμον ποσὸν τῶν χρημάτων εἰς 25 μέρη, ὅπερ κατὰ τὸ σημερινὸν ἐν Ἑλλάδι νόμισμα εἶνε εὐκόλον, διότι ἐν εἰκοστὸν πέμπτου τῶν ἑκατὸν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τέσσαρας δραχμάς. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν διατίθενται πρῶτον τὰ ἔξοδα ὡς ἐξῆς: Εἰς τὸ ἐνοίκιον ἐν γένει δὲν πρέπει νὰ διατίθενται πλεονα τῶν τεσσάρων εἰκοστῶν πέμπτων. Ὁ ἐξοδεύων διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ 5000 δραχμῶν ἐτησίως πληροῖνε πάρα πολλά, ἂν διὰ μόνον τὸ ἐνοίκιον δίδῃ 1000 δραχμάς· καὶ τοῦτο διότι ὅσον εὐρυχωρότερα καὶ κομψότερα εἶνε ἡ κατοικία του, τόσον περισσότερα γίνονται κατ' ἀνάγκην καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα πρὸς θέρμανσιν, φωτισμόν, διακόσμησιν κτλ. Διὰ τοῦτο πᾶν μικρότερον οἶκημα, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, εἶνε πάντοτε προτιμώτερον καὶ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς μεγαλειτέρας οἰκονομίας, ἐν ᾗ περιπτώσει αὐταὶ καταστῶσιν ἀναγκαῖαι ἕνεκα αὐξηθεισῶν δαπανῶν ἢ μειωθέντων εἰσοδημάτων.

Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐνδυμάτων οὐδέποτε πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ τρία εἰκοστὰ πέμπτα. Πᾶσα δαπάνη πέραν τοῦ ὀρίου τούτου χάριν ἐνδυμάτων γινομένη οὐδεμίαν ἔχει θετικὴν ὠφέλειαν, πᾶς δὲ πέραν τοῦ πρέποντος περιορισμὸς δυνατὸν νὰ βλάβῃ ἢ τὴν ὑγίειαν ἢ τὴν κοινωνικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Ὁ μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν ὀρίζεται κατὰ τὸ μέγεθος τῶν εἰσοδημάτων. Εἰς μικρὰς οἰκογενείας οὐδόλως ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς εὐπορωτέρας ἀπορροφᾷ ἡμισυ ἢ ἐν εἰκοστὸν πέμπτου τῶν ἐξόδων, εἰς δὲ τὰς πλουσίας περισσότερον.

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐν γένει διὰ τὸν οἶκον ἔξοδα, ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν συζύγων ὀριζόμενα καὶ κατὰ περιόδους ὑπ' αὐτῶν πληροῦμενα. Τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἐξόδων ἀποτελοῦσι τὰ γινόμενα εἰς θέρμανσιν καὶ φωτισμόν. Ταῦτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν τοπικῶν σχέσεων, τῶν μέσων πρὸς θέρμανσιν καὶ φωτισμόν, ἐπίσης ὅμως καὶ ἐκ τῆς προσοχῆς τῶν οἰκογενειάρχων ὅπως μὴ δαπανῶνται ἀνωφελῶς. Ὅπωςδῆποτε τὴν σήμερον θὰ ἤρκει πρὸς τοῦτο ἐν καὶ ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτου.

Εἰς τὸ ζήτημα τῶν λευχειμάτων (ἀσπρορροῦχων) τὸ κυριώτερον εἶνε ἂν ἀρκοῦσιν εἰς λεύκανσιν αὐτῶν αἱ ἐν τῷ οἴκῳ ὑπάρχουσαι ἐργατικαὶ χεῖρες, ἢ ἂν πρέπη καὶ ξέναι νὰ προσκληθῶσιν εἰς ἐπικουρίαν, ἢ τέλος ἂν ὅλα λευκαίνωνται ἔξω τοῦ οἴκου. Ἐν τῇ πρώτῃ μὲν περιπτώσει, ἂν καὶ αἱ κατ' αὐτὴν δαπάναι τῆς καυσίμου ὕλης δὲν εἶνε ἀσήμαντοι,

τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων πάλιν εἶνε ἐλάχιστον, ὡς ἀντιπροσ-
 ωπεῦον μόνον ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ ὄλου προϋπολο-
 γισμοῦ, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ καὶ μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομίαν
 εἰς καυσόξυλα, ὁ ὄλος λογισμὸς ἀυξάνεται ὑπὲρ τὸ δέον καὶ
 μάλιστα ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων ἢ τόπων, οὓς ἐπισκέ-
 πτονται πολλοὶ ξένοι.

Αἱ κυρίως οἰκιακαὶ δαπάναι ἦτοι αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ
 δέον νὰ μὴ ᾔνε ὀλιγώτεροι τῶν 8 καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι
 τὰ 10¹/₂ εἰκοστὰ πέμπτα. Ἐνταῦθα ὡς καὶ εἰς τὰ δύο
 προηγούμενα κεφάλαια, ἀποτελοῦντα ἐν συνόλῳ πλεόν τοῦ
 ἡμίσεως τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, μεγίστην σπουδαιότητα
 ἔχει ἡ οἰκονομικὴ δεξιότης τῆς γυναικός, ἡ ἀκάματος αὐ-
 τῆς μέριμνα ὑπὲρ τῶν μικρῶν, ἡ τάξις τῆς, ἡ καθαριότης,
 ἡ φειδώ, ἡ ἐπιμέλεια καὶ νοημοσύνη τῆς. Ἐκατὸν πράγ-
 ματα δύναται ἐνταῦθα πολὺ εὐκόλως νὰ οἰκονομήσῃ, ὡς
 καὶ ἄλλα ἑκατὸν νὰ κατασπαταλήσῃ, χωρὶς νὰ ἐνοήσῃ καλὰ
 καλὰ πῶς τοῦτο συνέβη.

Τὰ ἀτομικὰ ἐξόδα τῶν συζύγων δὲν πρέπει νὰ ὑπερ-
 βαίνωσι ποτέ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ εἰκοστὸν πέμπτον, διὰ δὲ τὰ
 ἀπρόοπτα πρέπει πάντοτε νὰ ὀρίζωνται οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν
 δύο εἰκοστῶν πέμπτων. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν δυνάμεθα νὰ
 καταστρώσωμεν τὸν ἐξῆς προϋπολογισμόν:

A. Οἰκιακὰ ἐξόδα

	ἐλάχιστος ὕψος	μέγιστος ὕψος
1) Ἐνοίκιον	4 ¹ / ₂₅	5 ¹ / ₂₅
2) Ἐνδύματα	3	4
3) Μισθοὶ ὑπηρετῶν	0 ¹ / ₂	1
4) Θέρμανσις καὶ φωτισμὸς 1 ¹ / ₂	1 ¹ / ₂	1 ¹ / ₂
5) Πλουτικὰ	1 ¹ / ₂	1
6) Τροφή	8	10
	17 ¹ / ₂₅	22 ¹ / ₂₅

	ἐλάχιστος ὕψος	μέγιστος ὕψος
B. Ἐκτακτὰ ἐξόδα	17 ¹ / ₂₅	22 ¹ / ₂₅
7) Ἀτομικὰ	1 ¹ / ₂	1 ¹ / ₂
8) Ἀπρόοπτα	1 ¹ / ₂	2
	3 ¹ / ₂₅	3 ¹ / ₂₅
Ἐν συνόλῳ	20 ¹ / ₂₅	26 ¹ / ₂₅

Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τούτῳ κατὰ μὲν τὸν κατώτατον
 ὅρον μένει περίσσευμα 4¹/₂₅, κατὰ δὲ τὸν ἀνώτατον ἔλ-
 λειμα 1¹/₂₅, ἐνίοτε δὲ καὶ πλεόν αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἐξευρεθῇ
 λοιπὸν ἡ κατάλληλος θεραπεία τοῦ κακοῦ δὲν πρέπει αὐθαί-
 ρετως νὰ ἐξαιρεθῇ ἢ περιορισθῇ δαπάνη τις, ἀλλ' ἀφ' οὗ μετ'
 ἐπιμελείας καταστρωθῇ ὁ λογισμὸς κατὰ εἰκοστὰ πέμπτα,
 ὀφειλομεν βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς πείρας καὶ μετὰ πολλῆς πε-
 ρισκέψεως νὰ προβῶμεν εἰς τὴν μείωσιν ἐξόδων τινῶν, χωρὶς
 ὅμως ἐν ταῦτῳ νὰ ζημιωθῇ ἡ θέσις τῆς οἰκογενείας. Ἐν-
 ταῦθα δὲν δυνάμεθα λεπτομερῶς νὰ ὑποδείξωμεν ὅποια δα-
 πάναι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τῶν οἰκογενειῶν, πλουσιῶν,
 εὐπόρων κτλ. πρέπει ν' αὐξηθῶσιν ἢ νὰ περιορισθῶσιν ἀξιο-
 πρεπῶς. Ὅσῳ ὅμως πλουσιώτερος εἶνε οἶκός τις, τόσῳ πε-
 ρισσότερα γίνονται καὶ τὰ ἐκτακτὰ λεγόμενα ἐξόδα, ὅσῳ
 δὲ πτωχότερος, τόσῳ περισσότεραι σχετικῶς εἶνε καὶ αἱ δα-
 πάναι διὰ τὰς πρώτας φυσικὰς ἀνάγκας, διὰ τὴν τροφήν.
 Εἰς τὰς μεσαίας καὶ κατωτέρας τάξεως οἰκογενείας μέγα
 πρόσωπον διαδραματίζει ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡλικία τῶν τέκνων,
 ἡ ὑγίεια καὶ ἡ πρὸς ἐργασίαν δύναμις τῆς οἰκοδοσποίνης.
 Εἰς ὅλας ὅμως ἐν γένει τὸ μέγιστον μέρος τῶν οἰκιακῶν
 ἐξόδων τὸ διαθέτει ἡ σύζυγος, καὶ διὰ τοῦτο αἱ οἰκιακαὶ
 αὐτῆς ἀρεταὶ ἐνταῦθα δύνανται πρὸ πάντων νὰ δειχθῶσι
 καὶ ν' ἀναλάμψωσι πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν
 προσφιλῶν αὐτῆ ὄντων.

BIBLIΟΘΗΚΗ.

10. 11. ΠΑΝΘΕΟΝ ΕΞΟΧΩΝ ΝΟΩΝ καὶ *Meiner Deutschen
 Leiter Klänge* (ἦτοι τόνου τῆς γερμανικῆς μου λύρας) ὑπὸ Φιλίππου
 Α. Οἰκονομίδου. Ἐν Βιέννῃ, 1885. Δύο τομίδια ἐκ σελίδων 62 καὶ 77.
 Καὶ ἡ αὐστηροτέρα κριτικὴ ἤθελεν ἀπονείμει συμπαθῶς συγχαρητήρια τῷ
 ἐρασιτέχνῃ ἐκδότῃ τῶν φιλοκάλων τούτων ποιητικῶν συλλογῶν. Ἀνίκαναι
 ἡμεῖς πρὸς παροχὴν ποιητικῆς δάφνης εὐχόμεθα μετὰ τοῦ ἀθορύβου Συγ-
 γραφέως, ἵνα ἡ φιλομαθὴς ἑλληνικὴ νεολαία συλλέγῃ εἰς τὸν ἀνθηρότατον
 τῆς παγκοσμίου ἱστορίας κήπον πᾶν ὅ,τι συντελεστικὸν εἰς ἀξιοπροποῦς
 ἤθους καὶ χαρακτῆρος διάπλασιν, πρὸς ὃν σκοπὸν ὡς νύξις ἐξεδύθησαν καὶ
 τὰ ποιητικὰ ταῦτα πονημάτια“.

12. ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ὑπὸ Δ.
 Η. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ. Ἐν Λειψία, 1885. Σελ. VIII καὶ 207. Χρησιμώ-
 τατον τοῖς περὶ τὴν Γερμανικὴν ἀσχολουμένοις παρέχει βοήθημα ὁ νεαρὸς
 φιλόλογος, εἰς ὀλιγίστας σελίδας συμπυκνῶσας τὰ πρόσοντα διαφορῶν διεξο-
 δικῶν πονημάτων καὶ δι' εὐμεθόδου ἀλληλουχίας οἰκονομήσας τό τε θεω-
 ρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς γερμανικῆς συντάξεως. Οὐ μόνον ἡ παν-
 τελὴς ἑλλειψις τοιοῦτου παρ' ἡμῶν ἐγχειριδίου ἀλλὰ καὶ ἡ ὁμολογουμένη
 αὐτοῦ χρησιμότης ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν θερμωτάτην τὴν σύστασιν τοῦ καλοῦ
 τούτου βιβλίου.

H ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ.

Ὅπόσῃν ταχύτητά καὶ τεραστίαν δύναμιν ἔχουσι τὰ
 περιρρέοντά τὴν γῆν ὕδατα δύναται τις νὰ μάθῃ ἀναγινώ-
 σκων τὰς περὶ „ἀμπώτιδος καὶ παλιρροίας“ ἐκθέσεις γερμα-
 νοῦ τινος καθηγητοῦ, ὅστις ἐν τινι ἐσχάτῳ ἐκδοθέντι σπου-
 δαίῳ συγγράμματι του ἀφηγεῖται τὰ ἀκόλουθα δύο ἀξιο-
 περίεργα φαινόμενα, ὧν τὸ μὲν φυσικῶς συνεδέετο πρὸς φο-
 βερὸν τι συμβᾶν τῆς φύσεως, τὸ δὲ δεικνύει ὅτι καὶ αὐτὸ
 τὸ κύμα τῆς θαλάσσης δύναται νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας εἰς
 τὸν ἄνθρωπον καὶ πρακτικῶς νὰ χρησιμοποιοθῇ ὑπ' αὐτοῦ.

Τῇ 13. Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1868 περὶ τὴν 5^{ην} ὥραν
 μ. μ. ὑψώθησαν αἴφνης παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Περοῦ ὡς ὑπὸ
 δυνάμεως ὑποχθονίου τὰ θαλάσσια κύματα εἰς δέκα περίπου

μέτρων ὕψος· φοβερὸς σπασμὸς συνεχίνησε τὴν ἐξογκωθεῖσαν
 θάλασσαν ἐπὶ στιγμὴν ἀπειλίσσας νὰ καλύψῃ δι' ὑδάτων τὰς
 πλησιοχώρους ἀκτὰς, — ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐγένετο πάλιν ἡρε-
 μος ἢ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Ἐν τούτοις μετὰ δώδεκα
 ὥρας οἱ κάτοικοι τῶν Σανδβιγίων νήσων παρετήρησαν βιαίαν
 τῆς θαλάσσης ἀνοδὸν καὶ κάθοδον, καὶ μετὰ τέσσαρας ὥρας,
 περὶ τὴν 2¹/₂ πρωϊνὴν ὥραν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Οὐπολου,
 μιᾶς τῶν νήσων Σαμόα, ἐταράχθησαν ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ
 φύλακος, κραυγάζοντος ὅτι ἡ θάλασσα ἐξήρχετο τῆς κοίτης
 τῆς, καὶ ἀφ' οὗ παρήλθον ἕτεραι ἐξ ἑως ἐπτὰ ὥραι εἰς τὰ
 παράλια τῆς Αὐστραλίας ἤρχισαν τὰ ὕδατα ἀσυνήθως νὰ
 ἀνέρχωνται καὶ νὰ κατέρχωνται. Εἴκοσι λοιπὸν ὥρας ἐχρειά-